

8 Алыбаева Р.А. Исследование содержания экотоксикантов в почве и товарной части сельскохозяйственных растений // Биологические основы селекции и генофонда растений. Материалы международной конференции. -Алматы: «Алейрон». – 2005. - С. 18-21.

9 Беркинбаев Г.Д., Алыбаева Р.А. Накопление цинка проростками различных генотипов пшеницы в условиях загрязнения среды // «Проблемы экологии и экологического образования в современных условиях». Материалы международной научно-практической конференции - Актобе, Актыбинский государственный педагогический институт, 2008 - с.447-452.

10 Wilkins D.S. The measurement of tolerance to edaphic factors by means of root growth // New Phytol. -1978. -V. 80 - №3. - . 623-633.

11 Калдыбаев Б.К. Эколо-генетическая оценка последствий загрязнения агроценозов восточной части зоны земледелия Иссык-Кульской области. Автор.дисс ... канд. биол. наук. –Алматы, 2000. -28 С.

12 RE Knox, CJ Pozniak, FR Clarke, JM Clarke, S. Housham, and AK Singh RE. Chromosomal location of the cadmium uptake gene (Cdu1) in durum wheat // Genome. -2009. - № 52 (9). -P.741 –747.

13 Гамзикова О.И., Барсукова В.С. Потенциал пшеницы по устойчивости к тяжелым металлам // Сиб. эколог. журн. 1994. - № 3. - С.245-251.

14 Гамзикова О.И. Генетический потенциал пшеницы по устойчивости к тяжелым металлам // Наука агропром. Комплексу Сибири : Матер. общ. собр. и науч. сесс. СО РАСХН, Абакан, 1-3 авг. 1996. – Новосибирск. – 1996. - С. 32-34.

15 Гамзикова О.И. Использование генофонда высших растений – эффективный подход к решению экологических проблем. // Генет. ресурсы и эффектив. методы создания нов. селекц. матер. с.-х. раст.: Тез.докл. генет.-селекц. шк., Новосибирск, 12-17 дек. 1994. Новосибирск. -1994. - С.13-14.

ӘОЖ 573.086.83.;581.085

Амиррова А.К., Сартбаева И.Ә., Бишімбаева Н.К.

БИДАЙДЫҢ КЛЕТКАЛЫҚ СУСПЕНЗИЯСЫНЫң ЭКСТРАЦЕЛЛЮЯРЛЫҚ БЕЛОКТЫ ФРАКЦИЯЛАРЫНЫң ФИЗИОЛОГИЯЛЫҚ БЕЛСЕНДІЛІГІ

(Өсімдіктер биологиясы және биотехнологиясы институты, Алматы қ., Қазақстан)

Бидайдың клеткалық суспензиясының экстрацеллюлярлық гидрофильді (ГФЛ) және гидробобты (ГФБ) белокты фракциялардың антиауксингі белсенділігі анықталды, әсіресе ГФБ белокты фракциясының белсенділігі едәүір жағдайда болды. Цитокиннәрдің белсенделікті белокты фракциялардың ГФЛ фракциясы көрсетті. Стress жағдайында (0,5% NaCl) қышы дәндерінің осу қабілеттілігін ГФБ фракциясының күшайтес түсестіндігі анықталды. Ал, белокты ГФЛ және ГФБ фракцияларының ауксингіндердің белсенділігі табылмады.

Бағдарланып жойылуы (БЖ) белгісі бар клеткаларды зерттеу негізінен сыртқы факторлар мен сигналдардың қомегімен апоптоз процесін зерттеу ерекшеліктеріне бағытталған. Қызанактың *in vitro* өсірілетін клеткалық суспензиясында табиғаты пептидті заттардың апоптозды тежейтіндігі көрсетілген [1]. Соңдай-ақ, патогендерге карсы өсімдіктердің қорғаныш реакциясы кезінде БЖ процесіне ықпал беретін белоктар жөнінде мәліметтер бар. Мысалы, сабактың тат саңырауқұлактарының элиситорлары бидайдың төзімді генотиптерінің клеткаларында БЖ процесін күшайтсе [2, 3], саңырауқұлактың жұқпалы ауруларға карсы клеткалардың қорғаныш реакциясын жоғарылататын G белоктар күріштегі БЖ процесін стимуляциялады [4].

Бұрынғы жүргізілген жұмыстарда бидай және арпаның ұзак мерзім өсірілген эмбрионді каллус ұлпаларындағы морфогенез процесін зерттеу кезінде эмбрионділікке қабілеттіліктің индукциясы және сакталуы БЖ белгісі бар клеткалардың және экстрацеллюлярлық заттардың пайда болуымен байланысты екендігі анықталды [5, 6]. Цитохимиялық әдістер арқылы ультражұқа кесінділерде БЖ белгісі бар клеткалардың айналасында бромфенол қек арқылы анықталған табиғаты белокты, ішкі қабаты фибрillялры және сыртқы қабаты гранулялры құрылымнан тұратын екі қабатты экстрацеллюлярлық матрикс (ЭЦМ) табылды [7, 8]. Бұл нәтижені жарық микроскопбы қомегімен алынған ЭЦМ полисахаридтері туралы мәліметтермен бірге жалпылай отырып, БЖ белгісі бар клеткалар алдымен гликопротеиндерді бөледі, кейін олар гликанды және белокты бөліктеге ыдырайды деп болжаймыз. Осыған байланысты бидай және арпаның ұзак мерзім өсірілген эмбрионді каллус ұлпаларында эмбрионділікке қабілеттіліктің сакталуы экстрацеллюлярлық заттардың пайда болуымен байланысты екендігі көрсетілді [9]. Сонымен катар, бидайдың клеткалық суспензиясының сұйықтығында БЖ белгісі бар клеткалардың жойылу процесінде бөлінген экстрацеллюлярлық полисахаридтердің биологиялық белсенділігі анықталды [10]. Жұмыстың мақсаты экстрацеллюлярлық белокты заттардың *in vivo* жағдайында физиологиялық белсенділігін анықтау болды.

Материалдар мен әдістер

Зерттеу объектісі ретінде 5,0 мг/л 2,4-Д қосылған Мурасиге және Скуг (МС) [11] ортасында өсірілген бидайдың клеткалық суспензиясының экстрацеллюлярлық ГФЛ және ГФБ белокты фракциялары алынды.

Бидайдың клеткалық суспензиясы 5,0 мг/л 2,4-Д қосылған сұйық МС ортасында экстрацеллюлярлық заттарды сыртқа бөлетін БЖ белгісі бар клеткалардың саны жоғары болған (21-ші күн) күні, яғни

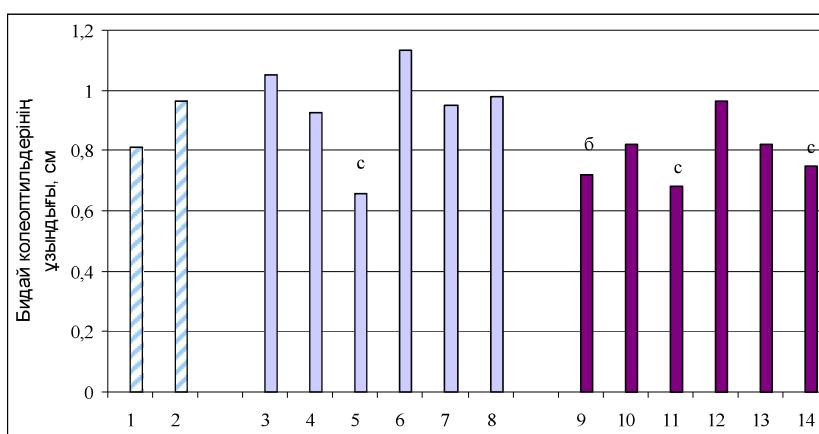
клеткалардың өсу қисық сыйығының экспоненциалды фазасына дейін өсіріліп, суспензия сұйықтығы капронды фильтр арқылы сүзіліп алынды.

Гидрофобты сорбенті бар хроматографиялық колонкада бөлінген ГФЛ және ГФБ белокты фракциялардың физиологиялық белсендерділігі *in vivo* деңгейінде есімдіктер физиологиясындағы тұрақты биотестердің көмегімен анықталды [12].

Нәтижелер және оларды талдау

Бидайдың клеткалық суспензиясының экстрацеллюлярлық ГФЛ және ГФБ фракцияларында антиауксинді белсендерділігі 2,4-Д арқылы ырықтанған бидай колеоптильдерінің ұзарауын максималды стимуляциялайтын 2,4-Д гормонының минимальды концентрациясы ($2\mu\text{M}$) анықталды. $2\mu\text{M}$ 2,4-Д катысында экстрацеллюлярлы ГФЛ және ГФБ белокты фракциялардың әртүрлі концентрациялары ($0,1, 0,02, 0,05, 0,01, 0,001, 0,0001 \text{ мкг/мл}$) алынды.

Экстрацеллюлярлық белоктардың екі фракциясында да, өсіресе ГФБ фракциясында жақсы байкалатын антиауксинді белсендерділік табылды. Дәлірек айтатын болсақ, белокты қосылыстардың ГФЛ фракциясының бір варианты ($0,05 \text{ мкг/мл}$), ал ГФБ фракцияның үш варианты ($0,1, 0,05, 0,001 \text{ мкг/мл}$) 2,4-Д арқылы ырықтанған бидай колеоптильдерінің ұзарауын сенімді тежейтіндігін көрсетті (сурет 1).



1 – Т оргасы; 2 – Т оргасы +2,4-Д; ГФЛ: 3 – 0,1; 4 – 0,02; 5 – 0,05; 6 – 0,01; 7 – 0,001; 8 – 0,0001; ГФБ: 9 – 0,1; 10 – 0,02; 11 – 0,05; 12 – 0,01; 13 – 0,001; 14 – 0,0001 мкг/мл. Ескерту: а – $P \geq 0,999$; б – $0,99 \leq P \leq 0,999$; с – $0,95 \leq P \leq 0,99$

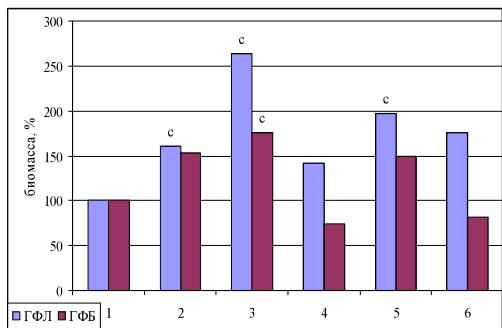
Сурет 1 – Белокты фракциялардың бидай колеоптильдерінің ұзаруына антиауксинді әсері

Бидайдың клеткалық суспензиясының экстрацеллюлярлық ГФЛ және ГФБ белокты фракциялардың ауксингерізді белсендерділігі бидай колеоптильдерінің созыла өсуі бойынша зерттелді [12]. Зерттеу барысында ГФЛ және ГФБ белокты фракцияларының ауксингерізді белсендерділігі байқалмады. Бақылаумен салыстырғанда ГФЛ және ГФБ фракцияларының барлық концентрациялары бидай колеоптильдерінің созыла өсуіне тежегіш әсер көрсетті.

Дәннің өсіп-өнуіне экстрацеллюлярлық ГФБ белокты фракциясының әсерін зерттеу үшін тәжірибеге қышы дәндері алынды. Белокты фракцияның $0,05 \text{ мкг/мл}$ концентрациясы қышы дәнінің өнуін (өскіндердің түзілуі) сенімді тежейтін әсер көрсетті, ал $0,02 \text{ мкг/мл}$ және $0,1 \text{ мкг/мл}$ концентрацияларда дәнінің өнуі толығымен тежелді. ГФБ белокты фракциясының тәменгі концентрациясында ($0,001 \text{ мкг/мл}$) дәнінің өнуі бақылау деңгейнен жоғары болды. Ал, $0,01 \text{ мкг/мл}$ концентрациясы өнуге қойылған қыш дәндерінде тамырдың түзілуін тежейді. ГФБ-ның қыша өскіндерінің өсуіне әсерін зерттеу кезінде $0,01 \text{ мкг/мл}$ және $0,05 \text{ мкг/мл}$ концентрацияларында өскіндердің ұзындығы 80-50%-ға дейін төмендейді, ал $0,02$ және $0,1 \text{ мкг/мл}$ концентрацияларында нөлге жетеді.

Бидайдың клеткалық суспензиясының экстрацеллюлярлық ГФЛ және ГФБ белокты фракциялардың цитокинингерізді белсендерділігі шалғам тұқымжарнағының биомассасының өсуіне әсері бойынша анықталды. Белокты қосылыстардың ГФЛ фракциясының $0,01 \text{ мкг/мл}$ концентрациясы ғана тұқымжарнақ биомассасының жоғарылауын сенімді ырықтандырады (сурет 2).

Бидайдың клеткалық суспензиясының экстрацеллюлярлық ГФБ фракциясына қарағанда (бақылаудан 180%-ға дейін) ГФЛ фракциясындағы (бақылаудан 150 ден 260%-ға дейін жоғарылайтын) цитокинингерізді белсендерділік жоғары болды. ГФЛ фракциясындағы цитокинингерізді белсендерділіктің секірмелі түрде өзгеруі фракция концентрацияларының тәмендеуі немесе жоғарылауы кезінде байқалды. Шалғам тұқымжарнағы биомассасының сенімді жоғарылауы ГФЛ фракциясының $0,01 \text{ мкг/мл}$ концентрациясында көрінді. Ал, гидрофобты фракциялар үшін цитокинингерізді белсендерділік фракция концентрацияларынан тәуелді емес. Бұл олардың химиялық құрамының әртүрлілігіне ғана емес, сондай-ақ шалғам тұқымжарнағы биомассасының жинақталуына әсер ету механизмдерінің әртүрлілігіне де байланысты болуы мүмкін.



1 – бакылау; 2 – 0,001; 3 – 0,01; 4 – 0,05; 5 – 0,02; 6 – 0,1 мкг/мл. Ескерту: а – $P \geq 0,999$; б – $0,99 \leq P \leq 0,999$; с – $0,95 \leq P \leq 0,99$.

Сурет 2 – Шалғам тұқымжарнағының биомассасына ГФЛ және ГФБ фракцияларының әсері

Бидайдың клеткалық суспензиясының экстрацеллюлярлық ГФБ фракцияларының антистресстік белсенділігі қышы дәнінің өнуі мен өскіндерінің өсуіне NaCl-дың стрестік әсерін тежеу бойынша анықталды. Зерттеу барысында экстрацеллюлярлық ГФБ фракцияларының әртурлі концентрациялары (0,001; 0,01; 0,05; 0,02; 0,1 мкг/мл) косылған антистресстік белсенділігі 0,5 % NaCl катысында жүргізілді. Қышы дәнінің судағы бастапқы өнуі орташа есеппен 50%-ға тең болды, ал 0,5 % NaCl косылған бакылау вариантында өну қарқындылығы екі есеге (26%-ға дейін) төмендеді.

ГФБ белокты фракцияларының барлық зертеуге алынған концентрациялары (0,001, 0,01, 0,05, 0,02, 0,1 мкг/мл) NaCl-дың стрестік әсерін күшейтеді және қыша дәндерінің өнуін нөлге дейін төмендетеді (сурет 3).

Сонымен, 2,4-Д косылған ортадан алынған белокты косылыштардың ГФЛ және ГФБ фракцияларында бидай колеоптильдерінің үзара өсуін ырықтандыратын ауксинтерізді белсенділік байкалмады және фракциялардың абсолюттік қышқылының әсеріне үқсас бидай колеоптильдерінің үзаруын тежейтін әсері анықталды. Экстрацеллюлярлық белокты косылыштардың цитокининтерізді белсенділігі ГФБ фракциясына қарағанда ГФЛ фракциясында жоғары болды. Сонымен катар, экстрацеллюлярлық ГФЛ және ГФБ белокты фракциялардың антиауксинді белсенділігі анықталды. Стресс жағдайында ГФБ көрініше NaCl-дың стрестік әсерін күшейтеді және кейбір сұйытылған вариантарда дәннің өнуі мен өскіннің өсуін аздал немесе толығымен тежейтіндігі анықталды.

Зерттеу жұмысының нәтижесінде алғаш рет бидайдың *in vitro* өсірілетін клеткалық суспензиясының экстрацеллюлярлық белокты заттарының физиологиялық белсенділігі көрсетілді. Осы уақытқа дейін өсімдік клетка құрамындағы белокты заттар жақсы зерттеліп, олардың биологиялық касиеттері анықталған [13, 14, 15]. Бірақ, экстрацеллюлярлық белокты заттардың белсенділігі жөнінде мәліметтер өте аз кездеседі [16]. Бұл алынған белокты заттардың маңызы зор. Оларды биотехнология саласында фитогормондармен катар өсімдіктер морфогенезін реттейтін маңызды факторлар ретінде қолдануға болады.

Әдебиеттегі

1 De Jong A.J., Hoebekeiechts F.A., Yakimova E.T., Maximovova E., Woltering E.J. Chemical-induced apoptotic cell death in tomato cells involvement of caspase-like proteases //Planta. – 2000. – V. 211. – P. 656-662.

2 Marticke K.H., Reisener H.J., Fischer R., Hippe-Sanwald S. In situ detection of a fungal glycoprotein-elicitor in stem rust-infected susceptible and resistant wheat using immunogold electron microscopy //Eur. J. Cell Biol. – 1998. – V. 76, №4. – P. 265-273.

3 Menden B., Kohlhoff M., Moerschbacher B.M. Wheat cells accumulate a syringyl-rich lignin during the hypersensitive resistance response //Phytochemistry – 2006. – V. 21. – P. 75-80.

4 Ko Shimamoto, Utut Suharsono, Wong Hann Ling, Masayuki Fujiwara, Ayako Nakashima, Kenichi Wakabayashi, Nguen Phuong Thao, Reinhard pinontoan, and Tsutomu Kawasaki. G-proteins in cell death and disease resistance of rice //Abstracts of the conference a plant apoptosis. – Colorado. – 2002. – P. 35.

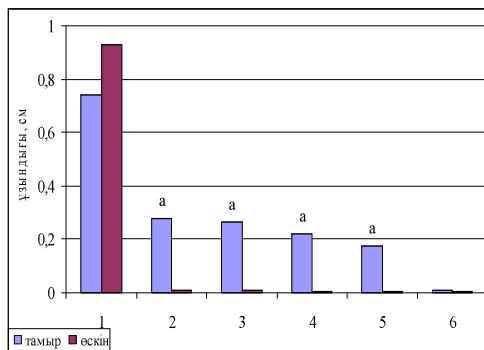
5 Бишимбаева Н. К., Денебаева М. Г., Амиррова А. К., Рахимова Е. В. Особенности гистологического строения рыхлых эмбриогенных каллусов ячменя // Известия НАН РК, серия биологическая и медицинская. – 2001. – №1-2. – С.7-14.

6 Bishimbaeva N.K. A role for apoptosis and polysaccharides secretion in the long-term somatic embryogenesis of cereals //Bull. Of State Nikit. Bot. Gard. – 2002. – 86. – P. 47-52.

7 Бишимбаева Н.К., Рахимова Е.В., Амиррова А.К., Рахимбаев И.Р. Электронно-микроскопическое изучение клеток эмбриогенных каллусов пшеницы // Известия НАН РК МОН РК. – 2007. – №1. – С. 41-48.

8 Бишимбаева Н.К. Электронно-микроскопическое изучение программирующей гибели клеток в культуре ткани зерновых злаков // Доклады НАН РК, 2007. - №2. – С. 75-79.

9 Бишимбаева Н.К. Регуляция соматического эмбриогенеза и длительное поддержание totipotентности в культуре тканей пшеницы и ячменя // Доклады НАН РК МОН РК. – 2007. – №4. – С. 71-76.



1 – бакылау – 0,5 % NaCl; 2 – 0,001; 3 – 0,01; 4 – 0,05; 5 – 0,02; 6 – 0,1 мкг/мл. Ескерту: а – $P \geq 0,999$; б – $0,99 \leq P \leq 0,999$; с – $0,95 \leq P \leq 0,99$.

Сурет 3 – Стресс жағдайында қышы дәнінің өнүіне ГФБ фракцияларының әсері

- 10 Бишиимбаева Н.К. Цитофизиологические основы биотехнологии длительной регенерации растений в культуре тканей зерновых злаков /Автореф. дисс. на соиск. уч. ст. док. биол. наук., Алматы, 2007. – 38 с.
- 11 Murashige T., Scoog F. A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures // Physiol. Plant., 1962. – V.15, №13. – P. 473-497.
- 12 Головацкая И.Ф., Карначук Р.А. Практикум по физиологии растений. Ростовые вещества. Учеб. пособие. – Томск, 1995. – 113 с.
- 13 Arjon J. van Hengel, Zewdie Tadesse, Peter Immerzeel, Henk Schols, Ab van Kammen, and Sacco C. de Vries. N-Acetylglucosamine and Glucosamine-Containing Arabinogalactan Proteins Control Somatic Embryogenesis //Plant Physiol., 2001. – V. 125. – P. 1880-1890.
- 14 Cammie B.E., De Bolle M.F., Schoots H.M., Terras F.R., Osborn R.W. Gene-encoded antimicrobial peptides from plants //Cuba Found Symp. 186. – 1994. – P 91-101.
- 15 Matsubayashi Y., Sakagami, Y. Phutosulfokine, sulfated peptides that induce the proliferation of single mesophyll cells of Asparagus officinalis L. //Proc. Natl. Acad. Sci. USA, 1996. – V. 93. – P. 7623-7627.
- 16 Stirn S., Mordhorst A. P., Fuchs S., Lorz H. Molecular and biochemical markers for embryogenic potential and regenerative capacity of barley (*Hordeum vulgare L.*) cell cultures //Plant Science, 1995. – V. 106. - P. 195-206.

Резюме

Выявлена антиауксиновая активность экстрацеллюлярных гидрофильных (ГФЛ) и гидрофобных (ГФБ) белковых фракций, выделенных из суспензии клеток пшеницы, особенно наибольшую антиауксиновую активность показала ГФБ фракция. Цитокининподобный эффект выявлен у ГФЛ фракции белков. Выявлена способность внеклеточных ГФБ белков повышать всхожесть семян горчицы в условиях стресса (0,5% NaCl). Ауксиноподобная активность экстрацеллюлярных ГФЛ и ГФБ фракций не обнаружено.

Summary

Antiauxin activity extracellular hydrophilic (HPL) and hydrophobic (HPB) protein fractions isolated from wheat cell suspension have been revealed. Especially HPB fraction has more auxin activity. revealed Cytokinine like effect of HPL protein fraction have been showed. Ability of extracellular HPB fraction to stimulate the germination of mustard seeds in stress conditions (0,5 % NaCl) have been revealed. Auxin like activity of extracellular HPL and HPB fractions haven't revealed.

УДК582.473:57.086.833

Андреева А.П.

ВЛИЯНИЕ ГИДРОЛИЗАТА КАЗЕИНА НА ПРОДУКТИВНОСТЬ ШТАММОВ-ПРОДУЦЕНТОВ АНАБАЗИНА В УСЛОВИЯХ *in vitro*

(Карагандинский государственный медицинский университет, г. Караганда, Казахстан)

Для получения штамма-продуцента анабазина в культуре клеток *Anabasis aphylla L.* (*A.aphylla L.*) важную роль играют факторы химической природы, такие как органические добавки- гидролизат казеина (источник лизина) и витамины группы В. Для оптимизации условий культивирования предложена математическая модель для многофактороного эксперимента “Нетрадиционный метод построения многомерных моделей на ПЭВМ по программе ANETR 21”.

Цель проведенного исследования, оценить степень влияния органических добавок на биосинтез анабазина в культуре клеток *A.aphylla L.* в условиях *in vitro*.

Анабазис безлистный (*Anabasis aphylla L.*), является единственным источником нового антитрихофитозного препарата "Антилишай", разработанного на основе пиперидинового алкалоида - анабазин. Анабазин обладает ярко выраженной избирательной противотрихофитной активностью. Препарат прошел клинические испытания и показал эффективность в лечении грибковых заболеваний молодняка крупного рогатого скота. Разработка технологического регламента биотехнологического производства анабазина в условиях *in vitro* позволит заложить основу для создания сырьевой базы препарата «Антилишай».

Культура клеток анабазиса, является источником алкалоида анабазин [1]. Биосинтез и накопление продукта зависит от степени вторичной дифференцировки каллусной ткани и наличия в составе питательной среды ряда промежуточных продуктов метаболизма анабазина: лизина и витаминов группы В. Известно, что процесс биосинтеза алкалоидов начинается с появления в культуре морфогенных структур ответственных за вторичный метаболизм. Первые этапы метаболизма анабазина начинаются с аспартата, затем образуется промежуточный продукт L-лизин. Реакция превращения L-4-аспартилфосфата в L-аспартат 4-семиальдегид идет с участием аспартатсемиальдегиддегидрогеназы, коферментом является рибофлавин [2,3]. Образование конечного продукта метаболизма алкалоида анабазин зависит от количества лизина – исходного продукта реакции (Рисунок 1).

Важное биологическое значение лизина было открыто Drechsel (1889) он сформировал гипотезу, что концентрация лизина оказывает существенное изменение в биохимических процессах живых организмов [4]. Недостаток лизина в растительных клетках сопровождается низкой продуктивностью биохимических превращений. Гипотеза Drechsel получила убедительное подтверждение в работах В.Л.Кретовича и сотр. (1958-